

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 396/2018
05.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Косановић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Марија Халас Радуловић адвокат из ..., ВВ и ГГ обоје из ..., чији је пуномоћник Габријела Сабо Балзам, адвокат из ..., ради поништаја уговора о продаји пољопривредног земљишта, одлучујући о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3567/14 до 16.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Новом Саду за одлучивање о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде тог суда Гж 3567/14 од 16.10.2014. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3567/14 до 16.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Бечеју П. 499/07 од 14.07.2009. године, ставом првим изреке, одлучено је да се усвоји у целости непресуђени део преиначеног тужбеног захтева. Ставом другим изреке, обавезана је тужена ББ из ... да тужиоцу АА из ... у својину уступи у целости њено пољопривредно земљиште уписано у лист непокретности .. КО ... I (атар) - парцелу ..., њива ..(I класе) у површини од 1ха 11 ари 85м² под истим условима који су предвиђени одредбама купопродајног уговора закљученог 20.09.2001. године између тужене ББ као продавца и ДД и ВВ као купаца (на којем су потписи уговарача оверени код Општинског суда у Бечеју под Ов. бр. ../2001) и за тамо уговорену купопродајну цену у износу од 195.000,00 динара (коју је тужилац положио у депозит код Општинског суда у Бечеју дана 12.10.2001. године) у року од 15 дана под претњом извршења, јер ће у противном по протеку наведеног рока ту исправу тужене ББ из ... о уступању напред наведене непокретности тужиоцу АА из ... у својину у целости у свему заменити ова пресуда и као основ за укњижбу права својине на напред наведеној непокретности у корист и на име тужиоца у катастру непокретности код Републичког геодетског завода - Службе за катастар непокретности Бечеј, што су све тужене дужне признати. Ставом трећим изреке, обавезане су тужене ББ из ..., ВВ и ГГ обе из ... да тужиоцу предају у државину

непокретност описану у другом ставу изреке у року од 15 дана под претњом извршења. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде парничне трошкове у укупном износу од 360.333,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2074/10 до 14.12.2010. године, ставом првим изреке, усвојене су жалбе тужених и преиначена пресуда Општинског суда у Бечеју П. 499/07 од 14.07.2009. године тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац АА из ... тражио да се обавезе тужена ББ из ... да му у својину уступи у целости њено пољопривредно земљиште уписано у листу непокретности ... КО ... I (атар) - парцелу .., њива ... (I класе) у површини од 1ха 11 ари 85м² под истим условима који су предвиђени одредбама купопродајног уговора закљученог 20.09.2001. године између тужене ББ као продавца и ДД и ВВ као купаца (на којем су потписи уговарача оверени код Општинског суда у Бечеју под Ов. бр. ../2001) и за тамо уговорену купопродајну цену у износу од 195.000,00 динара (коју је тужилац положио у депозит код Општинског суда у Бечеју дана 12.10.2001. године) у року од 15 дана под претњом извршења јер ће у противном по протеку наведеног рока ту исправу тужене ББ из ... о уступању напред наведене непокретности тужиоцу у својину у целости у свему заменити ова пресуда и као основ за укњижбу права својине на напред наведеној непокретности у корист и на име тужиоца у катастру непокретности код Републичког геодетског завода - Службе за катастар непокретности Бечеј, што су све тужене дужне трпети, тужене обавезане да предају тужиоцу у државину непокретност описану у ставу другом изреке ове пресуде, да тужиоцу солидарно надокнаде парничне трошкове у укупном износу од 360.333,00 динара и одређено да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженој ББ трошкове жалбеног поступка у износу од 21.700,00 динара.

Одлуком Уставног суда Уж 728/2011 од 11.07.2014. године, исправљеном закључком тог суда Уж 728/2011 од 18.09.2014. године, ставом првим изреке усвојена је уставна жалба АА и утврђено да је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2074/10 од 14.12.2010. године повређено право подносиоца уставне жалбе на правично суђење зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, док је у преосталом делу уставна жалба одбачена. Ставом другим изреке, поништена је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 2074/10 од 14.12.2010. године и наложено истом суду да донесе нову одлуку по жалбама које су тужени изјавили против пресуде Општинског суда у Бечеју П. 499/07 од 14.07.2009. године. Ставом трећим изреке, усвојена је уставна жалба АА и утврђено да је у парничном поступку који је вођен пред Општинским судом у Бечеју, у предмету П. 499/07, повређено право подносиоца уставне жалбе на суђење у разумном року зајемчено одредбом члана 32 став 1. Устава Републике Србије. Ставом четвртим изреке, утврђено је право подносиоца уставне жалбе на накнаду нематеријалне штете у износу од 900 евра у динарској противвредности по срењем курсу Народне банке Србије на дан исплате, која ће се исплатити на терет буџетских средстава - раздео Министарства правде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3567/14 од 16.10.2014. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужених и потврђена пресуда Општинског суда у Бечеју П. 499/07 од 14.07.2009. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене ББ за накнаду торшкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена ББ, погрешно се позивајући на одредбу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку, благовремено је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду РЗ 38/17 од 11.01.2018. године прихваћен је предлог тужене ББ да се Врховном касационом суду предложи одлучивање о ревизији изјављеној против пресуде тог суда Гж 3567/14 од 16.10.2014. године у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 125/04), која се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати по одредбама члана 394. тог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Предлог надлежног апелационог суда да се у овом спору о изјављеној ревизији одлучује на основу наведене одредбе не може се прихватити.

У конкретном случају не постоје питања од општег интереса која би требало размотрити. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке судова којима је на другачији начин одлучено у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Коначно, нема места ни новом тумачењу права - члана 10. став 1. Закона о промету непокретности („Службени гласник Републике Србије“, број 42/98), у ситуацији када је правноснажном пресудом П. 629/02 од 05.02.2003. године утврђено да је повређено тужиочево законско право прече куповине пољопривредног земљишта уговором о купопродаји Ов. ../01 од 20.09.2001. године који су закључили тужени, што има за последицу усвајање захтева да се тужиоцу иста непокретност прода под истим условима, без обзира што су тужени означени уговор о купопродаји раскинули писменим споразумом Ов. ../02 од 22.01.2012. године, јер се уговор не може споразумно раскинути након испуњења обавезе уговарача у целости. Чињеница да је тужилац, по пријему другостепене пресуде Гж 2074/10 од 14.12.2010. године, подигао новац уплаћен у судски депозит у висини тржишне - продајне цене непокретности не може се узети у разматрање приликом оцене изузетне допуштености ревизије тужене ББ, јер је та чињеница настала по закључењу главне расправе.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Спор за заштиту законског права прече куповине је имовинско-правни спор. Због тога се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора побијаног дела.

У овом поступку, започетом тужбом која је поднета 12.10.2001. године - у време важења Закона о парничном поступку („Службени лист СФРЈ“, број 4/77 ... 35/91 и „Службени лист СРЈ“, број 27/92 ... 3/02), примењују се одредбе Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 125/04 - ЗПП) и то на основу члана 491. став 3. тог закона у вези са чланом 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11).

Поступак је правноснажно окончан након 31.05.2014. године - дана ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 55/14), због чега се о дозвољености ревизије одлучује на основу члана 23. став 3. тог закона. Према наведеној одредби, ревизија је дозвољена у поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

Тужилац је у поднетој тужби одредио вредност предмета спора износом од 195.000,00 динара. Овај износ одговара динарској противвредности износа од 6.500 ДЕМ по средњем курсу Народне банке Југославије на дан подношења тужбе (1 ДЕМ = 30,00 динара), односно динарској противвредности износа од 3.323,40 евра на дан 01.01.2002. године, обрачунатог по фиксном курсу да један евро вреди 1,95583 ДЕМ.

Имајући изложено у виду, изјављена ревизија није дозвољена по вредности предмета спора побијеног дела која је нижа од динарске противвредности од 40.000 евра, па је зато применом члана 401. став 2. тачка 5. и члана 404. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић